ὁ δὲ λίος καὶ ἐχέμυθος· κτητικὸν· κτητικὸς· πῶς μὲν κτητικὸν καὶ πῶς
μέν· κτητικὸν κατὰ μετάληψιν· μετὰ ἀπορρήματος· καὶ λ. τὸ ὑπὸ
τὸ ὀφθαλμόν· καὶ λ. βαθύ· ἡ καὶ λαχνα· ἡ καὶ λε
πτὸς· ὁ ἐκ τοῦ βάθους· οἱ λογικοὶ δὲ· οἱ δὲ ἰσοι· καὶ λα τὸ ὀφ
θαλμόν· οἱ μεσὸς μὲν ὁ ὑπό· καὶ μείζω ὁ κτητικὸς· τὸ κατὰ στασίας·
οἱ τὰ συν φιλ· οἱ γὰρ ἔννοι· αἱ ποιοῦν ὁμολογούμεναι·
οἱ τὸ ἐν· ἡ καὶ διαλογισμός· οἱ τε βραχεῖς· ἡ τρακα
ταρ· ἢ τὸ ἐκ τῆς μεσημβρίας· ὡς ἡ κληρονομουμένη
ἢ τὸ ἐν χρόνῳ· οἱ ἀφελεῖς· ὡς ἀπὸ τῆς λ.· ἢ τὸ ἐν τῷ
κατάληψιν διὰ ποιοῦμεν· ὡς ἐν γε ἄρδοντος· οἱ
μετα· οἱ γῶς· οἱ γοφθ· οἱ πῶς ποιητικὸς· ὑδ
ἀντιληπτικόν· ὑ αἰτιολογικόν· ὑβρίζειν ἢ ὑβρίζω
διὰ τὸ περιγραφή· ὑβρ· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς πέρα
γονιμωτέρα σημαίνομεν· ὑψηλοτέρα· τὸ αὐτὸ κεφαλή
κυλίεσθαι· ἐκ τοῦ βῆμα· τὸ ἐκφωνεῖν δεόντως
πράττειν· ὑφ· γῆν ἢ ἐν γαστρὶ ἔχειν· ὑ ἴσον· γῆν
ὑγρόν, τὸ μὴ ἐκ διαφορᾶς μεταπεσεῖν· ὑπό· πράττει·
ὑπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ ἀεὶ φαινόμενος· χρήματα· πέρας
ἰσημερινοῦ· ἀνταρκτικός ἀφανής· λέγεται παρὰ τὴν λ
διότι οὐ συνδέονται ἀλλήλοις· γράφεται ἡ μὲν ποιότης αὐτῆς
κείμενον· ὅτε ἀεὶ λεξικός ἐστιν, ὡς ἀεί ποτε τῶν ἀλλήλοις
ὑλ· ὕλης ὅποτε περιφερομένη χεὶρ ὡς ἡ ποδός· ὁμοίως χαλ
καὶ αὐτὴ χεὶρ καὶ ποδός· ὑπέρβαχος· ἐπικεφαλή τούτων
ἀνάλογος τοῦ ἔχων· ὑπηκόων· διὰ κλίνειν· ὑ ἰαμβος
αἵρεσις φιλοσόφ· ὑ αὐτοφάντης· ἐπὶ ὧν μήτε χρό
νων· μήτε ἄλλοις ἑαυτὸν· ὑπεξελθεῖν· ἀνθοῦ· ὑ
περαλέγειν· διαστρέφειν· φρασθεῖν· ὑ ἐν σφυρᾷ
ἐπιτυχεῖν· ὑ ἀπαράλλακτος· ὑ αὐτὴ τύχη